

Dosarul nr. 2ra-1521/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorbai)

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru
Nina Vascan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Victoria Roșca, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Roșca împotriva lui Eugeniu Roșca cu privire la partajarea averii,

împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis apelul declarat de către Eugeniu Roșca, s-a casat parțial hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și în această parte s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă:

La data de 13 iulie 2016, Victoria Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eugeniu Roșca cu privire la partajarea averii.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 05 iunie 2009 a încheiat căsătoria cu pârâtul Eugeniu Roșca, care prin hotărârea din 14 mai 2015 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău a fost desfăcută. Din viața în comun, la 05 aprilie 2011 s-a născut fiul Marius Roșca, care se află la întreținerea Victoriei Roșca.

A mai remarcat că pe parcursul căsătoriei soții Roșca, cu acordul proprietarului – tatălui Ion Roșca, s-au stabilit cu traiul, având perfectată viza de reședință în apartamentul nr. xx din str. xx, mun. Chișinău. Din culpa ÎMGFL 22, apartamentul menționat a fost inundat, cauzându-le prejudiciu material, estimat la 127191,75 lei, care rezultă din efectuarea reparației capitale a acestuia, efectuării lucrărilor de replanificare a rețelelor inginerești a sistemului de încălzire, reconstruirii balconului și comasării bucătăriei cu balconul, instalării pardosirilor de încălzire în baie și în bucătărie.

A mai notat reclamanta că prin decizia din 24 iunie 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a constatat incontestabil că Ion Roșca este proprietarul apartamentului nr. xx din str. xx, mun. Chișinău, însă posesorii de fapt ai acestui imobil sunt soții Eugeniu și Victoria Roșca, or, conform materialelor dosarului adjudecat, prejudiciul material în mărime de 127191,75 lei, fiindu-le cauzat lui Eugen Roșca și familiei sale, posesori de bună-credință al apartamentului în litigiu, care în cadrul judecării

cauzei au explicat că anume ei au efectuat reconstrucția și au suportat cheltuielile respective, fapt confirmat prin hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv, hotărârea din 26 martie 2012 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, unde s-a constatat incontestabil că Eugeniu Roșca a efectuat lucrări de replanificare a apartamentului nr. xx din str. xx, manifestate prin reconstruirea balconului și a comasării bucătăriei cu balconul, în lipsa autorizației de construire, fiind recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 179 Cod contravențional, acesta recunoscând fapta imputată în ședința de judecată.

Totodată reclamanta a susținut că în timpul căsătoriei soții Roșca au mai obținut în proprietate comună în devălmășie automobilul de model Mazda 2, estimat conform raportului tehnic de evaluare nr. 266 din 25 aprilie 2016, efectuat de CCEXIN la 51490 lei și suma de 25159,88 lei, rezultată din contractul de împrumut din 26 iunie 2014.

În acest sens reclamanta a notat că apartamentul nr. 99 din str. Ismail nr. 108, mun. Chișinău a fost reconstruit din banii comuni, primiți în dar la nuntă, precum și din banii împrumutați de la rudele sale, astfel că, ar fi echitabil ca suma bănească în mărime de 25159,88 lei să fie recunoscută drept proprietate comună în devălmășie a soților Roșca și să fie partajat câte ½ cotă-parte fiecăruia.

Reclamanta a solicitat recunoașterea sumei bănești în mărime de 25159,88 lei, care rezultă din contractul de împrumut din 26.06.2014, drept proprietate comună în devălmășie; încasarea de la Eugeniu Roșca în beneficiul său a sumei de 12579,94 lei, ceea ce constituie contravaloarea a ½ cotă-parte din suma de 25159,88 lei, care rezultă din contractul de împrumut din 26.06.2014; recunoașterea sumei bănești în mărime de 127191,75 lei, care rezultă din costul lucrărilor de reparație pentru apartamentul nr. 99 din str. Ismail 108, mun. Chișinău, stabilită prin decizia din 24.06.2015 a Curții Supreme de Justiție, drept proprietate comună în devălmășie a soților Roșca; încasarea de la Eugeniu Roșca în beneficiul său a sumei de 63595,88 lei, ceea ce constituie contravaloarea a ½ cotă-parte din suma de 127191,55 lei; atribuirea în proprietatea lui Eugeniu Roșca a automobilului de model Mazda-2, anul fabricării 2003, culoarea gri închis, motorul nr. xx, caroseria nr. xx, cu n/î xx; încasarea de la Eugeniu Roșca în beneficiul său a sumei de 25745 lei, ceea ce constituie contravaloarea a ½ cotă-parte din automobilul de model Mazda 2, anul fabricării 2003, culoarea gri închis, motorul nr. xx, caroseria nr. xx, cu n/î xx; încasarea de la Eugeniu Roșca în beneficiul său a cheltuielilor de judecată în mărime de 580 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, 3066,35 lei, taxa de stat, și cheltuielile de asistență juridică.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Roșca; s-a partajat bunul mobil în proprietate comună a foștilor soți, și anume mijlocul de transport de model Mazda-2, cu numărul de caroserie xx, anul fabricării 2003, prin: atribuirea în proprietate privată personal, lui Eugeniu Roșca, mijlocul de transport de model Mazda-2, cu numărul de caroserie xx, anul fabricării 2003 și încasarea din contul lui Eugeniu Roșca în beneficiul Victoriei Roșca, suma de 25745 lei, ceea ce constituie contravaloarea a ½ cotă-parte din mijlocul de transport de model Mazda – 2, cu numărul de caroserie xx, anul fabricării 2003; s-a încasat de la Eugeniu Roșca în beneficiul Victoriei Roșca cheltuielile privind efectuarea constatării tehnico-științifice din 25.04.2016, în sumă de 580 lei, cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în sumă de 4000 lei, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei

de stat în sumă de 1544,70 lei; în rest, pretențiile reclamantei s-au respins ca neîntemeiate.

În susținerea soluției sale, prima instanță, cu trimitere la prevederile art. 361 alin. (2) lit. a) Cod Civil, a reținut că mijlocul de transport de model Mazda-2, cu număr de caroserie xx, anul fabricării 2003 nu este partajabil în natură, precum și ținând cont de poziția pârâtului Eugeniu Roșca, automobilul urmează să fie partajat prin atribuirea lui în proprietate privată personal lui Eugeniu Roșca, încasându-se din contul acestuia în beneficiul Victoriei Roșca suma de 25745 lei, ceea ce constituie contravaloarea a ½ cotă-parte din mijlocul de transport.

Prin decizia din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Eugeniu Roșca; s-a casat parțial hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, și în această parte s-a emis o nouă hotărâre potrivit căreia s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Roșca împotriva lui Eugeniu Roșca cu privire la partajarea averii comune în devălmășie formată din automobilul de model Mazda-2, cu n/î xx; s-a partajat averea comună a lui Eugeniu Roșca și Victoria Roșca, formată din automobilul de model Mazda-2, cu n/î xx, anul fabricării 2003, numărul de caroserie xx, prin vânzarea acestuia la licitație și atribuirea fiecăruia a câte ½ din costul automobilului; s-a încasat din contul lui Eugeniu Roșca în beneficiul Victoriei Roșca cheltuielile de judecată suportate în actuala pricină formate din taxa de stat achitată la data depunerii cererii de chemare în judecată în sumă de 772,35 lei, plata pentru serviciile avocatului în sumă de 1500 lei și plata pentru efectuarea evaluării costului automobilului de model Mazda-2, cu n/î xx în sumă de 580 lei, în rest cerințele Victoriei Roșca privind compensarea cheltuielilor de judecată s-au respins ca nefondate; s-a încasat din contul Victoriei Roșca în folosul lui Eugeniu Roșca taxa de stat pentru depunerea cererii de apel, în sumă de 579,26 lei, în rest cerințele lui Eugeniu Roșca privind compensarea cheltuielilor de judecată s-au respins ca fiind nefondate; în rest, hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani s-a menținut.

Instanța de apel în susținerea soluției sale, în temeiul art. 367 Cod civil, având în vedere că proprietății comune în devălmășie i se aplică în modul corespunzător dispozițiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părți, reieșind din faptul că automobilul în litigiu nu poate fi folosit în comun de apelant și intimată, ca un bun mobil nici divizibil și nici indivizibil, totodată, luând în calcul faptul că părțile litigante refuză oricare din opțiunile stabilite de lege de partajare a acestui bun, fiind împotriva de a le fi atribuit în proprietate exclusivă, cu achitarea contravalorii acestuia, adică de a procura/înstrăina cota-parte deținută, a conchis că unica modalitate prevăzută de lege în actuala situație este vânzarea automobilului la licitație și distribuirea a câte ½ din mijloacele bănești obținute în urma licitării bunului.

La 07 iunie 2019, Victoria Roșca, reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel s-a pronunțat asupra unei cerințe noi, nefiind invocată de apelantul/intimat în instanța de fond, respectiv a admis erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale intimatei/recurente.

În acest sens recurentul a solicitat casarea deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 25 iulie 2019 Eugeniu Roșca a depus referință la recursul declarat de Victoria Roșca, prin care a solicitat recunoașterea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 februarie 2019, fiind expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 08 aprilie 2019 (f.d. 202), și recepționată de recurent la aceeași dată, fapt confirmat de către acesta în conținutul recursului.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se constată că cererea de recurs depusă de către Victoria Roșca, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Victoria Roșca, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătorec recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar

probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Victoria Roșca, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e:

Recursul declarat de către Victoria Roșca, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Nina Vascan